

P O S U D E K

vedoucího práce na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: Františka Klásková
Téma diplomové práce: Večeře Páně v CČSH a v ŘKC
Vedoucí práce: Doc. ThDr. Jiří Vogel Th.D.
Termín odevzdání posudků /2x/: do pondělí 9. 9. 2009

V Praze 31. srpna 2009

Bakalářská práce Františky Kláskové srovnává svátost VP v CČSH a ŘKC. V úvodu definuje základní ekumenickou myšlenku, která dává práci její ideový svéráz: „Celé bych to chtěla směřovat ne k tomu, co tyto církve rozděluje, ale právě k tomu, co obě církve spojuje, co je pro obě společné.“ Rozbor VP v ŘKC rozděluje do dvou rovin: do roviny teologické a do roviny kultické. V rovině teologické analyzuje zejména základní pojmy spojené s VP jako: transsubstanciace, oběť, hostina apod., v rovině kultické popisuje průběh, úkony a předměty užívané v dění VP. Jde o důležitou kapitolu, neboť se nám zde vedle popisu VP v ŘKC odkrývají společné kořeny s CČSH a zároveň se již zde vyjevuje zásadní posun ve VP v ŘKC, ke kterému došlo od schizmatu v roce 1920 a to zejména po II. vatikánském koncilu.

Popisování teologického charakteru VP v základních pojmech jí umožňuje učinit transparentnějším srovnání obou pojetí. Právě to se ukazuje i v následující kapitole, kde popisuje teologické a kultické změny ve VP, jež se udály po schizmatu v roce 1920. VP byla jednou ze skutečností, kterou zasáhly hluboké reformy. Změny se však udály zjevně větší na straně teologické interpretace, než na straně kultické, která vedle určitého zjednodušení obřadu a překladu do národního jazyka nezaznamenala zprvu velkých změn. Další kapitola je věnována vývoji VP v CČSH, hlavním diskuzím a etapám. Závěrečná část práce analyzuje současné shody a rozdíly obou pojetí.

V práci mi trochu chybělo hodnocení vlivu ekumény na současnou podobu VP v CČSH. V ekumenickém hnutí se osvědčilo hledání společných kořenů v prvotní církvi. Právě to, co se odráží v současných ekumenických dokumentech, má velký vliv na formování pojetí VP v CČSH. Podobně trend II. vatikánského koncilu byl nasměrován zpět k prvotní církvi. V práci je řada míst, která by šla vyjádřit lépe, vedle toho i některé nepřesnosti a chyby (jako třeba v angl. názvu práce).

Z práce Františky Kláskové dýchá vzácný ekumenický optimismus, který vidí mezi oběma pojetími více shod než rozdílů. Práce splňuje nároky kladené na bakalářskou práci po stránce obsahové i formální. Navrhuji známku výborně.

Jiří Vogel